

De ongelijke strijd van dokter De Jumné

Een van de meest merkwaardige figuren die ooit in de Oostendse gemeenteraad hebben gezeteld is beslist dokter Desiré De Jumné, vooral bekend als voorvachter van de zeewaterkuren én een echt winterseizoen aan de kust.

De Jumné werd in Leisele geboren onder het Nederlandse bewind, op 29 september 1815. Hij huwde met Sophie Serruys en kwam zich in Oostende vestigen. In navolging van de Duitse artsen was dokter De Jumné een felle voorvechter van zeebaden. De dokter heeft dan ook een tiental boeken en brochures gepubliceerd over de heilzame invloed van het zeewater op de het menselijk gestel. Zo raadde De Jumné bijvoorbeeld aan onvruchtbare vrouwen een zeekuur aan terwijl de dokter er ook van overtuigd was dat epidemieën zoals cholera via het zeewater op natuurlijke wijze konden bestreden worden.

Anderzijds liet De Jumné zich opmerken als voorvechter van de ontmanteling van Oostende. Hierbij pleitte hij ervoor dat de vestingsgrachten, die in die tijd tot een soort open riool verworpen waren, zouden worden gedempt. De Jumné was ook een fervente voorstander van initiatieven die een echt winterseizoen in Oostende op gang zouden brengen. Een verdoorgedreven samenwerking tussen het Stadsbestuur en de Kursaaldirectie zouden volgens De Jumné hierbij wonderen doen, maar Desiré vocht (ook hier) een eenzame strijd.

Diploma's

Met de gemeenteraadsverkiezing van 1860 kwam De Jumné op 8 januari 1861 in de



Een (door een onbekende kunstenaar) getekend portret van dokter Desiré De Jumné dat dateert uit 1875.

gemeenteraad terecht. Al vlug kreeg de dokter het aan de stok met schepen Karel Janssens. Deze laatste ging zover te beweren dat De Jumné helemaal niet over het nodige diploma beschikte om zich arts te mogen noemen. Als antwoord klom De Jumné in de pen en prompt liet hij een pamflet verschijnen waarin zijn een opsomming gaf van zijn titels, die allemaal gecontroleerd waren door de Orde van Geneesheren. Vast staat dat Desiré De

Jumné in 1848 voor de Middenjury in Brussel zijn diploma van arts behaalde. Bovendien had de politicus al in 1835 het diploma van Doctor in de Letteren en Wetenschappen behaald. Naar aanleiding van zijn slagen voor het uiterst moeilijke Middenjury-examen met het oog op het behalen van het doktersdiploma, zouden er zelfs een aantal artikels in de dagbladen zijn verschenen die berichten over deze toch wel opmerkelijke prestatie. In zijn

pamflet liet De Jumné dan ook niet na naar deze artikels te verwijzen. Dokter De Jumné onderstreepte in zijn pamflet bovendien dat hij tot dan toe de enige was die in dit opzet was geslaagd en hij besloot zijn geschreven antwoord met de vraag „Mag ik op mijn beurt uw wetenschappelijke titels vragen, mijnheer de Burgemeester?”

Niet onopgemerkt

Een van De Jumnés belangrijkste tussenkomsten in de gemeenteraad vond plaats op 25 februari 1861: de dokter wilde duidelijkheid over de uitbating van de baden en hij vroeg zich ook af wat er werd gedaan voor de organisatie van een winterseizoen in Oostende.

In 1870 kreeg De Jumné gelijk inzake zijn visie op het winterseizoen, zij het dan in minder aangename omstandigheden, er woedde immers in die tijd een hevige oorlog tussen Frankrijk en Duitsland. Heel wat Fransen waren hun vaderland ontvlucht en verbleven in de Oostendse hotels en pensions. Zodanig zelfs dat het stadsbestuur besliste om het Kursaal ook tijdens de winter open te stellen.

Desiré De Jumné zetelde gedurende twee periodes in de Oostendse gemeenteraad: van 1860 tot 66. Daarop werd hij niet herkozen. De opmerkelijke dokter maakte zijn rentree in de politiek in 1870 en hij bleef toen 8 jaar in de gemeenteraad zetelen. In 1878 nam De Jumné ontslag omdat hij opnieuw in aanvaring was gekomen met Karel Janssens, die inmiddels burgemeester was geworden.

We kunnen dus gerust stellen dat de jaren waarin dokter De Jumné als katholiek liberaal in de gemeenteraad zetelde, niet onopgemerkt zijn voorbijgegaan. Verder is het niet overdedreven te stellen dat De Jumné de vader van het Oostendse winterseizoen mag genoemd worden.

De Jumné overleed in Oostende op 16 mei 1898.